

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 26.§ (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kvk.V.37.013/2015/2. sorszám alatt 2015. január 14. napján hozott és általam 2015. február 24. napján kézhez vett végzés, és vele kapcsolatban a 2013. évi XXXVI. törvény a választói eljárásról 2014. márciusában hatályos 124.§ (2) bekezdésének valamint 224.§ (2) bekezdésének alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, a B cikk (1) bekezdését a 28. cikket, valamint a XXIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A Kúria nevezett Kvk.V.37.013/2015/2. végzésével a Baranya Megye 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottság 2014. március 6. napján meghozott 44/2014. (03.06) számú határozatot és a Nemzeti Választási Bizottság 2014. március 11. napján 661/2014. számon hozott, az elsőfokú határozatot helybenhagyó határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmemet érdemi vizsgálat nélkül elutasította hivatkozva arra, hogy a beadványom elkésett volt, mert a törvény alapján annak előterjesztésére nyitva álló határidő 2014. március 14. napjával lejárt. A Kúria végzése a kihirdetés napjával jogerőssé vált, az ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) pontja alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A 28. cikk előírásai szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A XXIII. cikk (1) bekezdése leírja, hogy minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen. A B cikk (1) bekezdése pedig deklarálja, hogy Magyarország független, demokratikus jogállam. álláspontom szerint a

Kézbesítéssel

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/658-0/2015
Érkezett:	2015 FEBR 27.
Példány:	1
Melléklet:	19 db
Kezelőiroda:	<i>mu</i>

Ve. vonatkozó rendelkezései és ez okán a Kúria eljárása sérti az itt felsorolt Alaptörvénybe foglalt elveket.

3. A 2014. évi országgyűlési választáson független jelöltként kívántam indulni, ennek érdekében felkerestem a Baranya Megyei 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottságot, ahol ezen szándékomat bejelentettem, majd a szükséges iratok kitöltése után ugyanott átvettem 70 darab ajánlóívet, melyek leadására a 2014. 03. 04. 7.30 perckor adtam le hiánytalanul és sértetlenül. Ezt követően a választási bizottság egy ügyintézője 2014. március 9. napján telefonon közölte velem, hogy a választási bizottság hozott nekem címezve egy határozatot, amelyben mindösszesen 3.552.500,- forint bírsággal sújtottak, és a határozat ellen aznap lejár a fellebbezés, ezért, ha szándékomban áll, aznap 16.00 óráig a fellebbezést személyesen megtehetem az irodában. Megjegyzem, hogy nevezett határozat – annak ellenére, hogy azt a választási bizottság már március 3. napján meghozta – a fellebbezésre nyitva álló határidő utolsó napján, azaz március 9-én érkezett meg részemre postai úton, így a jogorvoslathoz való jogomtól csak és kizárólag azért nem lettem megfosztva, mert egy ügyintéző telefonon tájékoztatott a határozatról és a lejáró határidőről. A választási bizottság hivatkozott ugyan arra, hogy a határozatot rövid úton, elektronikus levél formájában közölték velem, erre azonban én nem adtam felhatalmazást tekintettel a Ve. 48.§ (1) bekezdésének d) pontjára, így az elsőfokú döntés álláspontom szerint jogsértő módon került a részemre közlésre.

A fellebbezésemet követően a Nemzeti Választási Iroda 2014.04.25. napján kelt levelét vettem legközelebb kézhez, amelyben egy tájékoztató irat volt arra nézve, hogy a Nemzeti Választási Iroda felé fennálló 3.552.500,- forint tartozásomat haladéktalanul fizessem meg. Ezt követően én levélben tájékoztattam Nemzeti Választási Irodát, hogy a fellebbezésem tárgyában még nem kaptam meg a másodfokú döntést, ennek okán a követelést sem jogalapjában, sem összecszerúságában nem ismertem el. A Nemzeti Választási Iroda legközelebb a 2015. május 29-én kelt levelében arról tájékoztattott, hogy a fellebbezésem tárgyában 2014. március 11-én meghozta a 661/2014. számú határozatát, amelyben az elsőfokú határozatot helyben hagyta. A Nemzeti Választási Iroda levelében hivatkozott arra, hogy a határozatát annak meghozatal napján nyilvánosságra hozta a www.valasztas.hu honlapon, ez azonban a Ve. szerint sem számít közlésnek. Hivatkozott a Nemzeti Választási Iroda arra is, hogy a határozat postai megküldése sikertelen volt, ugyanis az „cím nem azonosítható” jelzéssel került visszakézbítésre a Nemzeti Választási Iroda részére. Ezzel kapcsolatban megjegyzem, hogy a Nemzeti Választási Iroda a megküldött dokumentumok tanúsága szerint a 2014. március 11. napján meghozott határozatát 21 nappal később, 2014. 04. 01. napján adta postára, ráadásul nem a címemre, hanem annak a társasháznak a címére, ahol, lakom, annak ellenére, hogy a két cím nem azonos. Tette ezt annak ellenére, hogy a pontos címadatom több forrásból is a Nemzeti Választási iroda rendelkezésére állt. Álláspontom szerint egy hivatalos irat postára adásához csak akkor fűződhet joghatás, ha azt a címzett rendelkezésre álló, pontos címére

adják fel, vagyis azzal nem mentesül a Nemzeti Választási Iroda a kézbesítési kötelezettsége alól, hogy a címzett címét hiányosan tünteti fel a borítékon. Továbbá a Nemzeti Választási Iroda hibáját akkor sem korigálta, amikor kiderült számára a visszakapott iratokból a hibás címzés, hanem a határozatot csak az én külön felhívásomra küldte meg szabályosan nekem. A fentiekén túl a határozat honlapon való nyilvánosságra hozatalkor a nemzeti Választási Iroda megsértette a Ve. 49.§ (2) bekezdésében foglaltakat és a személyiségi jogaimat is azzal, hogy a határozatot a személyes adataimmal együtt közölték a honlapon.

A Nemzeti Választási Iroda határozata ellen okvetlenül felülvizsgálati kérelemmel akartam élni, arra azonban a Nemzeti Választási Iroda többszörösen jogszabálysértő eljárása, illetve maga a Ve. Alaptörvénybe ütköző rendelkezései miatt határidőben nem volt lehetőségem, így a Kúria nevezett felülvizsgálati kérelmemet elutasította.

4. A Ve. álláspontom szerint több helyen és súlyosan sért több Alaptörvénybe foglalt alapjogot és rendelkezést. A Ve-vel kapcsolatban a jogalkotói hatalom ámokfutása vehető észre. A jogszabály átgondoltságot, megfontoltságot, az ésszerűséget, valamint az igazságosságot a szankció vonatkozásban esetenként teljes mértékben nélkülözi. Erre az is utal, hogy a jogalkotó a Ve-t első hatályba lépését követően rövid időn belül többször is módosította, amelynek egyik esete a Ve 124. § (2) bekezdés rendelkezése, amely szerint független jelöltként indulni szándékozó választópolgár, illetve a jelöltet állítani szándékozó jelölő szervezet a rendelkezésére bocsátott összes ajánlóívet köteles átadni a választási irodának a jelölt bejelentésére rendelkezésre álló határidőben. E kötelezettség elmulasztása esetén a jelölt nyilvántartásba vételére illetékes választási bizottság hivatalból eljárva bírságot szab ki. A bírság összege minden be nem nyújtott ajánlóív után **tízezer forint**. Ez az összeg a korábbi bírság összegének 1/5 része. Ráadásként az érintett időszak óta bevezetésre került a törvény 124.§ (3) bekezdése, amely szerint nem szabható ki bírság a legkésőbb a (2) bekezdés szerinti határidő elteltét követő napon benyújtott, ajánlást nem tartalmazó ajánlóív után, így én a jelenlegi jogszabály alapján a rám kiszabott bírság töredékét, elenyésző részét kényszerülnék csak megfizetni.

A módosító törvényjavaslatához fűzött miniszteri indoklás a következőket mondja:

„Az országgyűlési választások tapasztalatai alapján **eltúlzott mértékű bírságot** kell kiszabni abban az esetben, ha egy jelölt vagy jelölő szervezet nem ad le határidőben valamennyi átvett ajánlóívet. A **megbírságot személyek, szervezetek jelentős része képtelen a kiszabott bírságot megfizetni**, azok adók módjára történő behajtásától sem várható eredmény. A törvény ezért a felére csökkenti a kiszabandó bírság mértékét”.

A törvényjavaslatot benyújtó azonban még ekkor sincs a helyzete magaslatán, mert nem a felére kívánja csökkenteni a bírság összegét, hanem 1/5-re.

„Másképp **mentesíti a jelöltet**, jelölő szervezetet a bírság megfizetésének kötelezettsége alól abban az esetben, ha a benyújtásukra megszabott **határidőt követő 24 órán belül** leadja azokat az ajánlóíveket, amelyekben nem gyűjtöttek ajánlást. Ebben az esetben ugyanis, mivel személyes adatok megszerzésére és kezelésére nem kerül sor, **a jogsértés társadalomra veszélyessége nem indokolja bírság kiszabását.**

A jogalkotói módosítások 2014. VI. 18-tól hatályosak.

A leírtak alapján egyértelműen megállapítható, hogy a jogalkotó nem végzett előzetes hatásvizsgálatot, és utólag állapította meg a kiszolgáltatott címzettek ért jogkövetkezmény lehetetlenségét. Igaz, hogy a jogalkotó hatáskörében eljárva szabadon állapítja meg a negatív szankciót, de a jogalkotás vezérmotívumai körébe tartozó ésszerűség, igazságosság, elveket nem hagyhatja figyelmen kívül. A **jogalkotói hatalommal való visszaélésnek minősíthető**, hogy kizárólag objektív alapon állapítja meg a bírság kiszabásának feltételeit. Igazságtalan erkölcstelen és méltánytalan az az eljárás, amely egy élethelyzet értékelésekor csak és kizárólag egy tényt vesz figyelembe. A jogalkotónak tekintetbe kellett volna venni azt az általánosan érvényesülő jogelvet, amely szerint az absztrakt tényálláshoz fűzött joghatást csak kivételesen szankcionálandó objektíve. Ehhez azonban magának a negatív szankcióval sújtandó objektív ténynek kell olyan fokban társadalomra veszélyesnek lennie, olyan különösen jelentős mértékben hátrányosnak a társadalmi viszonyokra, hogy az indokoltá tegye a kivételes jogkövetkezmény alkalmazhatóságát.

A jogalkotónak figyelemmel kellene lenni arra, hogy például a társadalmi viszonyokba a Ve-nél sokkal mélyebben beavatkozó, a magánautómiát fokozottan befolyásoló büntetőjog is tudati, akarati állapotokat, és érzelmi színeződést vesz figyelembe akkor, amikor egy törvénysértő magatartást megállapít, és mindezek alapján értékeli, egyrészt a jogalkotó által a társadalomra veszélyesség alapján, és ezért a büntetőjog körébe vonja, majd ezt követi a jogalkalmazói értékelés a büntetés kiszabásánál, így az ügy valamennyi körülményére figyelemmel, minden esetben egyediesítve szankcionál. Fényévekre van a társadalomra veszélyesség vonatkozásban egy bűncselekménytől a választási eljárást sértő magatartás, ennek ellenére a természetes személyt meghatározott esetekben súlyos válsághelyzetbe sodorja a kiszabott bírság, az elszenvedett hátrány akár többszöröse is lehet a csekély társadalmi veszélyességű bűncselekménynél. Mindez ellentétes az Alaptörvényben foglalt emberi méltósággal, és az állam létére és funkciójára vonatkozó elvekkkel.

Egy közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés nem okozhat nagyobb hátrányt, mint egy bűncselekmény, hiszen ezért kerül a büntetőjogon kívül értékelésre.

A Ve 124. § a józan észnek ellentmondó, a közjónak nem megfelelő, és nem erkölcsös, gazdaságosnak nem tekinthető, jogtudományi elvekkkel ellenkező jogalkotói hatalomgyakorlás. A Ve 124. § módosításai igazolják az évszázados jogelvek érvényesülésének csíráit.

A fentiekben túl logikai disszonancia áll fenn a Ve 124. § és a 219. § között. A jogalkotó igyekezett valahogy becsempészni a méltányosság jogintézményét a Ve-be, de rendelkezései

a teljes jogszabályra figyelemmel, egymásra tekintettel alkalmazhatatlanok, egymást kizárják. Ez meglátszik a jogalkalmazás során, mivel minden NVB csak a 124. § veszi figyelembe döntései során, és a Kúriai döntések is általam ismert egy kivétellel eltekintetnek a Ve 219. §-ban foglaltak alkalmazásától.

A Kúria, Kvk. IV. 37 331/2014/2. számú döntésében alkalmat látott arra, hogy a 124. §-ban foglalt tényállás megvalósulása ellenére eltekintsen az objektív alapú bírság kiszabásától, amikor a bizonyítékokat egyenként és összességükben úgy értékelt, hogy az ajánlóívek leadása nem történt meg, de más körülmény miatt mégsem kell a mérlegelést mellőzni. Ezek alapján úgy gondolom, hogy mégis van helye a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elvéből következően, a tévedésre tekintettel is. Ez álláspontom szerint ellentmondásos jogalkalmazás, mert ha objektív alapú a jogkövetkezmény, akkor, csak és kizárólag a tény fennállása, vagy fenn nem állása, ami eldönti a jogkövetkezmény alkalmazását, vagy annak elmaradását. Az objektivitás lényege a körülmény lecsupaszítása, kizárólag a releváns tény léte, vagy nem léte.

Álláspontom szerint nem véletlen azért az a jogalkotói szándék, ami a Ve 219. §-ban, igaz ellentmondásosan, de mégis beépített a jogszabályba - a méltányosság jogintézményét ezzel elismerve, hogy mégiscsak vannak olyan körülmények, amelyek a bírságolásnál figyelembe veendőek. Nem kell tovább menni annál az esetnél, hogy adott személytől, aki ajánlóíveket vett fel ajánlások gyűjtése céljából és azokat éjszakára lakásában tárolja és őrzi, de az ingatlan elektromos szikra miatt kigyullad és leég az ott tartott ajánlóívekkel együtt. Ebben az esetben is megállapítható lesz az az objektív tényállás, hogy az ajánlóíveket az adott személy a leadási határidőben leadni nem tudta, amelynek következtében milliós, vagy akár 50, 100 millió forint bírsággal sújtják. Úgy gondolom különösen súlyosan aggályos egy ilyen alapon nyugvó bírság. Az eseteket számtalanul sorolhatnám tovább, de ezek az eddig tapasztalt hatósági, bírósági eljárások során soha nem jönnének figyelembe, mint méltányolandó körülmény, az objektív alapot soha nem rengetnék meg.

A Ve alapján megállapítható, hogy az a szervezet, amely a társadalom részeként a társadalomtól, a magyar állampolgároktól kapta a felhatalmazást arra, hogy a társadalmi viszonyokat rendezze, elszakadt a saját közegétől és hatalmát nem a felhatalmazásnak megfelelően, hanem saját önös érdekeinek szemelőt tartásával, erkölcstelennek nyilvánítható politikai céljainak megvalósítására használta. Egy demokratikus berendezkedésű jogállamban a törvényhozás nem használható arra, hogy a politikai ellenfeleket ellehetetlenítse, és olyan helyzetbe hozza őket, amely akár teljes megsemmisülésüket idézheti elő.

Egyetlen jogalkotói hatalomnak sem lehet célja az emberiség jelenleg elért társadalmi fejlettségi fokán, hogy természetes személyeket, vagy szervezeteket üres papírok leadásának elmulasztása esetén, amely mulasztás semmilyen társadalmi érdeket nem sért, de még nem is veszélyeztet, semmilyen állami funkció megvalósulását nem sérti és nem hátráltatja, a választás rendjét semmilyen formában nem sérti, olyan alapra helyezett, és olyan mértékben megállapított jogkövetkezménnyel sújtja, hogy az az érintetteket súlyos válsághelyzetbe taszítsa, őket lehetetlen élethelyzetbe hozza, esetleg a természetes személyeket súlyos nélkülözésnek tegye ki, a szervezeteket pénzügyi okok miatt felszámolja. Ily módon a jogalkotói hatalommal visszaélni nem lehet, az így született és alkalmazott jogszabály igazságtalannak tekinthető, annak legitimitása is megkérdőjelezett.

Az Alaptörvény 28. cikke arról rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

E rendelkezésből egyértelműen levezethető, hogy a bírósági jogalkalmazásra tekintettel kell lennie valamennyi közigazgatási hatóságnak, szervnek mivel a jogorvoslati rendszerből adódóan a közigazgatáson belüli jogorvoslatok kimerítését követően a vélt, vagy valós jog- vagy érdeksérelem orvoslására a bírósági út állrendelkezésre a jogkereső számára. A közigazgatási szerv döntését a bíróság ítéli meg, és jogorvoslásra szoruló kérdésekben iránymutatásával együtt utasítja a jogszerű eljárásra. A közigazgatási szerv döntéseit álláspontom szerint jelentősen befolyásolja a bírósági jogalkalmazás, döntésinek meghozatalában, a meggyőződése kialakítása során az figyelembe kell, vagy kellene vennie, ezért a közigazgatás működésének egészére is érvényesülnie kell, az Alaptörvényben lefektetett - jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak – jogelveknek. álláspontom szerint az eljárás során végig, a Kúria előtt is sérült esetemben a nevesített alapelv.

A Ve. 224.§ (2) bekezdésében foglalt, a határozat meghozatalától számított három napban meghatározott fellebbezési határidő pedig mélységesen sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) pontjában írt jogorvoslathoz való jogot. Azzal, hogy a jogorvoslati jog határidejének kezdetét nem a döntés érintettel való közléséhez, hanem a határozat meghozatalának napjához kötik, gyakran teljesen elvonják az érintetteket a jogorvoslati joguktól. A velem megtörtént esetben is nyilvánvaló, hogy a Nemzeti Választási Iroda határozata ellen törvényben megszabott határidőben csak akkor lett volna lehetőségem a felülvizsgálati kérelmet beadni, ha a Nemzeti Választási Bizottság ülésén személyesen jelen vagyok, azonban ennek időpontjáról semmiféle értesítést nem kaptam, az nyilvánosan sem tették közzé, tehát **a felülvizsgálati kérelem határidőben történő benyújtására gyakorlatilag nincs az átlagpolgárnak lehetősége.** Ezzel a jogszabályi rendelkezéssel a jogalkotónak nyilvánvalóan az volt a szándéka, hogy a potenciális képviselőjelölteket elriassa, amivel a jogalkotó megsértette az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

Álláspontom szerint továbbá azzal, hogy a Ve. az elmúlt nem egész egy évben több helyen is módosult, a módosítások indoklásában elismerve, hogy a törvény átgondolatlan és elkapkodott szabályozást tartalmazott a 2014. évi országgyűlési választások idején, és azóta ugyanazért a cselekményért nem jár szankció vagy a korábbi szankció töredéke jár, veszélyezteti a jogbiztonságot és az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvét is sérti.

A fentiekén túl megjegyzem, hogy a Ve. azon rendelkezése, miszerint az alkotmányjogi panaszt a Kúria döntésétől számított 3 napon belül be kell nyújtani, szintén súlyosan sérti a jogorvoslathoz való jogot, ugyanis ilyen rövid idő alatt egy jól megfogalmazott és megfelelő indokokkal alátámasztott alkotmányjogi panaszt szinte képtelenség megírni.

5. Nyilatkozom, hogy a részemre nyitva álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, a Kúria végzése ellen fellebbezésnek nincs helye, így a jogszabályban meghatározott feltételek teljesültek jelen alkotmányjogi panasz benyújtásához.

6. Nyilatkozom arról, hogy az ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, az ügyben perújítás nem kezdeményeztem.

7. Kijelentem, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítvány nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá. Kijelentem, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett alkotmánybírószámi ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

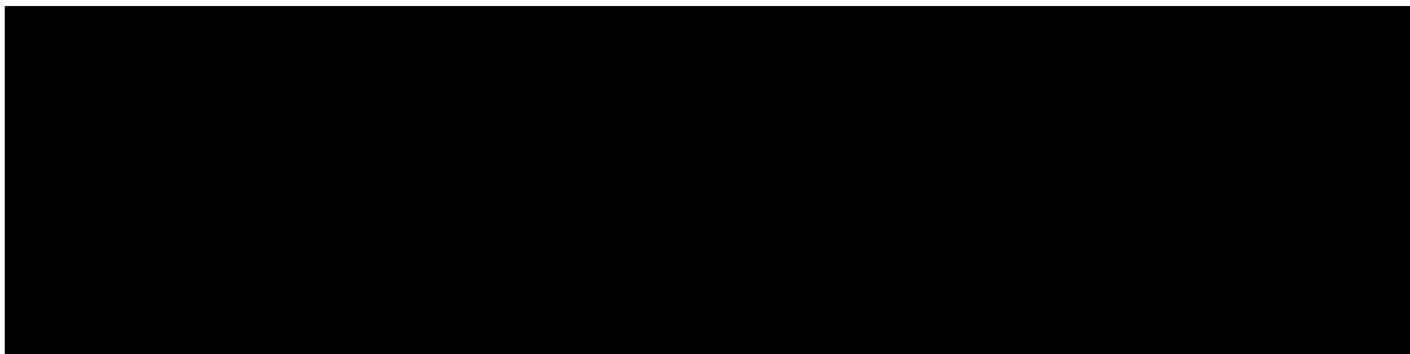
Kelt: Pécs, 2015. február 26.

Mellékletek:

1. A Kúria Kvk.V.37.013/2015/2. sorszámú végzése
2. Baranya Megye 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottságának 44/2014. (03.06.) számú határozata
3. A Nemzeti Választási Bizottság 661/2014. számú határozata
4. A Nemzeti Választási Iroda NVI/919-3/2014. iktatószámú levele

Előttünk mint tanúk előtt:

Sz. ... beadvány

Tisztelt Alkotmánybíróság

a Kúria útján

Budapest

**alkotmányjogi
panasz indítványa**

Heid Tamás kérelmezőnek

KÚRIA		13.
KVK.V.3f.013/2015/5		
2015 FEBR 27		
3	3x4	EY

**a Ve. 233.§-a alapján indított
eljárásban**